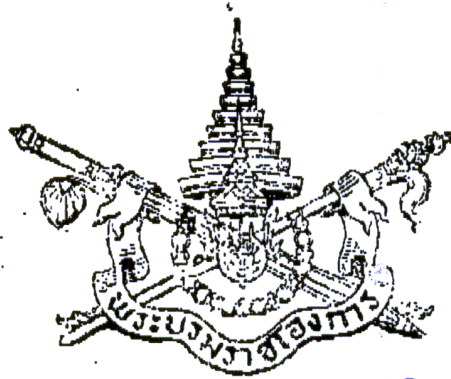

วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๓ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๓ หน้า ๑๐๖๔

ยกเลิกโดย พระปณิธานตราไว้ ณ วันที่ ๒๕๕๐

* พระราชบัญญัติ

บอกรับการชำระหนี้ (ฉบับที่ ๒)

พุทธศักราช ๒๕๕๓

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐)

อาทิตย์ทิพอาภา

พล.อ. พิชัย เชนทรโยธิน

ตราไว้ ณ วันที่ ๒๕ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๓

เป็นปีที่ ๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

เล่ม ๕๗ หน้า ๑๐๖ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๔๘๓

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติป้องกันการค้ากำไรเกินควร พุทธศักราช ๒๔๘๐

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ตั้งต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติป้องกันการค้ากำไรเกินควร (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๓”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันการค้ากำไรเกินควร พุทธศักราช ๒๔๘๐

“ มาตรา ๖ ทวิ เมื่อคณะกรรมการส่วนภูมิภาคได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการกลางแล้ว ให้มีอำนาจประกาศให้ผู้ประกอบการค้าในเขตท้องถื่นแสดงราคาส่งของที่ปรากฏอยู่ในบัญชีซึ่งคณะกรรมการกลางได้ประกาศตามความในมาตรา ๖

บทบัญญัติข้างต้นมิให้ใช้บังคับแก่

(๑) การขายซึ่งไม่เป็นปกติธุระ

(๒) สิ่งของ หรือการขายซึ่งคณะกรรมการกลางจะได้อำนาจประกาศไว้ในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันการค้ากำไรเกินควร พุทธศักราช ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๕ ให้คณะกรรมการส่วนภูมิภาคมีอำนาจตั้งราคาสูงสุดของสิ่งของที่ปรากฏอยู่ในบัญชี ซึ่งคณะกรรมการกลางได้ประกาศตามความในมาตรา ๖ เพื่อมิให้ผู้ใดขายเกินกว่าราคานั้น

การตั้งราคาสูงสุดเช่นว่านี้ ในเวลาปกติต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการกลางก่อน จึงจะประกาศใช้บังคับได้ แต่ถ้าเป็นเวลาฉุกเฉินก็ให้มีอำนาจประกาศใช้บังคับได้ทีเดียว แต่ต้องขออนุมัติต่อคณะกรรมการกลางภายหลังอนุโลมตามความในมาตรา ๗ วรรค ๒ ”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันการค้ากำไรเกินควร พุทธศักราช ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๑๑ ในกรณีที่มิใช่ผู้ขายสิ่งของคิดเอากำไรมากกว่าที่เหมาะสมแก่พฤติการณ์อันควรในเขตจังหวัดหรือในเขตท้องที่ในจังหวัดที่มีประกาศควบคุมสิ่งของตามมาตรา ๗ ให้พนักงานสอบสวนส่งสำนวนการสอบสวนไปยังคณะกรรมการ

เล่ม ๕ หน้า ๑๐๖ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๔๘๓

การส่วนภูมิภาคของจังหวัดนั้นๆ ให้คณะกรรมการส่วนภูมิภาค
มีอำนาจเรียกบุคคลหรือหลักฐานใด ๆ มาสอบสวนเพิ่มเติม
ตามที่เห็นสมควร แล้วสั่งการอย่างหนึ่งอย่างใดเป็นหนังสือ
ดังต่อไปนี้

(๑) ยกคำกล่าวหา

(๒) ตักเตือน

(๓) ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการเพื่อลงโทษผู้กระทำ
ผิดต่อไป

(๔) ให้ผู้ขายคืนเงินกำไรที่เกินควรให้แก่ผู้ซื้อ ในกรณี
ที่ผู้ขายไม่ยอมคืนเงินเช่นว่ามานี้ ให้ปฏิบัติตามข้อ (๓)

ส่วนในกรณีที่ผู้ขาย สิ่งของสูงกว่าราคาสูงสุดที่ตั้งไว้
ตามมาตรา ๕ ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามกฎหมาย
วิธีพิจารณาความอาญาได้ทีเดียว โดยไม่ต้องส่งสำนวนการ
สอบสวนไปยังคณะกรรมการส่วนภูมิภาคสั่งการดังกล่าวใน
วรรคก่อน แต่ให้รายงานผลที่ได้ดำเนินการไปให้คณะ
กรรมการกลางส่วนภูมิภาคทราบภายในเวลาอันสมควร "

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๕ ทวิ แห่ง
พระราชบัญญัติป้องกันการค้ากำไรเกินควร พุทธศักราช ๒๔๘๐

“ มาตรา ๑๕ ทวิ ผู้ใดไม่แสดงราคาสิ่งของตามบทบัญญัติแห่งมาตรา ๖ ทวิ กี่ดี แสดงผิดไปจากที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงก็ดี แสดงราคาสิ่งของเกินกว่าราคาสูงสุดที่คณะกรรมการส่วนภูมิภาคได้ประกาศตั้งไว้ก็ดี ขายสิ่งของเกินกว่าราคาที่แสดงไว้ตามบทบัญญัติแห่งมาตรา ๖ ทวินั้นก็ดี มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท ”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันการค้ากำไรเกินควร พุทธศักราช ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๑๖ ผู้ใดกระทำการค้ากำไรเกินควรเกี่ยวกับสิ่งของที่คณะกรรมการส่วนภูมิภาคระบุไว้ โดยขายสิ่งของเช่นนั้นคิดเอากำไรมากกว่าที่เหมาะสมแก่พฤติการณ์อันควร ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

ผู้ใดกระทำการค้ากำไรเกินควร โดยขายสิ่งของสูงกว่าราคาสูงสุดที่คณะกรรมการส่วนภูมิภาคได้ตั้งไว้ ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

ในกรณีที่ศาลพิพากษาให้ลงโทษก็ดี พนักงานสอบสวน
ได้เปรียบเทียบให้ปรับก็ดี ให้คณะกรรมการส่วนภูมิภาค
ย่อคำพิพากษาหรือคำเปรียบเทียบติดโฆษณาไว้ที่หน้าร้านของ
ผู้กระทำความผิด และคนที่ชุมนุมชนในท้องถิ่นตามแต่จะเห็น
สมควร ”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราช
บัญญัติป้องกันการค้ากำไรเกินควร พุทธศักราช ๒๔๙๐

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๑ แห่งพระราช
บัญญัติป้องกันการค้ากำไรเกินควร พุทธศักราช ๒๔๙๐ และ
ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๒๑ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ
และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการให้เป็นไปตาม
พระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนด
หลักเกณฑ์ เงื่อนไขและวิธีการ แสดงราคาสิ่งของเพื่อ
ปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว
ให้ใช้บังคับได้ ”

วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๓ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๗ หน้า ๑๐๗๐

มาตรา ๑๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ และ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการให้เป็นไปตาม
พระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี